

Nemzetközi Szolidaritás Reflexió

Shalom

Miasszonyunk Iskolanővérek

2009 október

A szegénység megszüntetése

Bevezetés

Nemzetközi szervezetek szerint a világ népességének 20%-a él olyan szegénységben, hogy éves jövedelmük 400 dollárnak (72.000 Ft.) felel meg. A szegénység szenvedést jelen annak az egymilliárd embernek, akik napi egy dollárnál (180 Ft.) kevesebből kell, hogy megéljenek. A szegénység megszüntetése a szenvedés megszüntetésével kezdődik. A szegénység és a szenvedés nem csak tartós történelmi tény, hanem olyan tény, ami napjainkban sokkal inkább sújtja az emberiséget, mint bármikor a történelem során. A világon megtalálható szegénység és szenvedés és ezzel szemben a gazdagság koncentrálódása a milliomosok kezében, kétségkívül az egyik legnagyobb probléma ma a világon. Az "idők jelei" közül ez a letragikusabb, ami ellentétben áll Isten tervével és az emberi méltósággal.

Imádságra hívás

"Szolidaritásra hívva" egymással és "az egész teremtett világgal készek vagyunk bátran odaadni önmagunkat és mindazt, amink van", hogy csökkentsük az anyagi és spirituális szegénységet a világon, a népek között, a családokban. Készen állunk arra, hogy odaadjuk az életünket, "hogy megáldott, megtört és szétszított kenyérré váljunk a világ életéért." (vö. *Meghívás szolidaritásra*)

Tapasztalat

Az IMF (Nemzetközi Valutaalap) szerint a globális gazdasági krízis következtében a szegénység akár további 90 millió embert is sújthat. Az indiai szubkontinens és Afrikának a Szaharától délre fekvő sávja ma a világ két legszegényebb régiója.

A Millenneumi Fejlesztési Célok közül az első: 2015-ig 50%-kal csökkenteni a szegénységet. De a cél elérését fenyegeti a világméretű válság, aminek következtében tovább fokozódik az alultápláltság, mely Földünk több mint egy milliárd lakosát érinti. Ahhoz, hogy ezt le tudjuk küzdeni, először is arra lenne szükség, hogy a kormányok befektessenek a mezőgazdasági termelésbe, hogy fellendítsék ezt az ágazatot. A fejlődő országokat sújtja leginkább a válság. Mivel az export és a hazai kereslet csökkenni fog, lassú lesz a talpraállás, ami még inkább megnehezíti a szegénység elleni küzdelmet.

A szegénység jelenleg sok fejlett és kevésbé fejlett országban is a népesség nagy részét érinti. A 90-es évektől kezdve az ázsiai kontinens bizonyos részein átlagosan 5%-kal, Latin-Amerika egyes területein átlagosan 3 %-kal csökkent, míg más országokban ugyanolyan szinten maradt. Az alultápláltság is a szegénységhez tartozik, amitől leginkább az 5 év alatti gyermekek szenvednek. Az elmúlt tíz év során Afrikában 3%-kal nőtt, míg Ázsiában 7%-kal, Latin-Amerikában pedig 5%-kal csökkent az arányuk. Jelenleg legalább 900 millió ember él a Földön szélsőségesen szegény körülmények között.

Reflexió

1. olvasmány: "Éhes voltam és ennem adtatok, szomjas voltam és innom adtatok." (Mt 25,35)

Az anyagi szegénység elleni harccal kapcsolatos ötödik terület a jelenlegi élelmezési válságra vonatkozik, amely veszélyezteti az alapszükségletek kielégítését. Ez a válság nem annyira

élelmiszerhiányt jelent, mint inkább az ahhoz való nehéz hozzáférést, a spekulatív megnyilvánulásokat... Az alultápláltság súlyos mentális és fizikai károkat is okozhat a népcsoportoknak, sokakat megfosztva attól a képességtől, mely ahhoz szükséges, hogy külön segítség nélkül kijussanak szegény helyzetükből. (XVI. Benedek pápa a Béke Világnapjára, 2009)

2. olvasmány: "Boldogok a szegények, mert övék az Isten országa." (Lk 6,20)

A harmadik terület, amelyre figyelniünk kell a szegénység elleni küzdelemben, a *gyermek szegénysége*. A gyermek szegénysége megmutatja a szegénység lényegi, erkölcsi dimenzióját. Amikor szegénység sújt egy családot, ennek a gyermek a legsebezhetőbb áldozata: ma az abszolút szegénységben élők csaknem fele gyermek. (XVI. Benedek pápa a Béke Világnapjára, 2009)

3. olvasmány: "A híveknek ... közös volt mindenük. Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétosztották azok közt, akik szükségét szenvedtek." (ApCsel 2, 44)

A szegénység elleni küzdelemben olyan férfiakra és nőkre van szükség, akik egymással testvériesen élnek, és képesek arra, hogy a hiteles emberi fejlődést munkálják, és odaálljanak az egyének, családok és közösségek mellé. ... Mindeztel együtt az is fontos, hogy ne felejsük el a szegények iránti szeretet elsőbbségét. A szeretet elsődlegességének hirdetése, a korai egyháztól kezdve végigkíséri az egész keresztény hagyományt. (XVI. Benedek pápa a Béke Világnapjára, 2009)

Cselekvés

Október hónapban, amikor arra vagyunk meghívva, hogy a szegénység megszűnéséért imádkozzunk és cselekedjünk:

- **Engedjük**, hogy Krisztus szava visszhangozzék a szívünkben: "Ti adjatok nekik enni" (Lk 9,13)
- **Nézzünk körül** és legyünk tudatában testvéreink és nővéreink szükségleteinek.
- **Informálódjunk** és váljunk érdeklődővé a szegénység valóságát illetően országunkban és a világon.
- **Támogassuk** azokat az alkotó kezdeményezéseket, melyekben kifejeződik a szolidaritás; ne csak azokat, amelyek a felesleg szétosztására irányulnak, hanem azokat is, amelyek az életsítlus, a termelés és a fogyasztás mintái és a társadalmat irányító hatalmi struktúrák megváltoztatását célozzák.

Záróima

"Maradj velünk, mert esteledik és a nap már lemenőben van." (Lk 24,29)

Maradj velünk, Urunk, maradj a társunk, akkor is, ha eddig nem vettünk Téged mindig észre. Maradj velünk, mert körülöttünk növekszik az árnyék, és Te vagy a Fény; a kiábrándultság kezd erőt venni szívünkön: add, hogy a Húsvét bizonyosságában elégjen. Elfáradtunk az úttól, de Te megvigasztalsz minket, megtörve a kenyeret, hogy képesek legyünk hirdetni testvéreinknek és nővéreinknek, hogy valóban feltámadtál és azt a küldetést adtad nekünk, hogy feltámadásod tanúi legyünk.

Maradj velünk, Urunk, amikor a kételkedés köde, unalom, vagy nehézség támad a katolikus hitünk körül. Te vagy az Igazság. Te mutatod meg számunkra az Atyát: világosítsd meg igéiddel értelmünket, és add, hogy megtapasztaljuk a Beléd vetett hit szépségét!

Maradj családjainkkal, világosítsd meg őket kétségeik közepette, támogasd őket nehézségeikben és vigasztald őket a szenvedésben és mindennapi munkájuk során, amikor megnövekednek körülöttük az árnyak, amelyek fenyegetik egységüket és identitásukat. Te vagy az Élet: maradj otthonainkban, hogy továbbra is az emberi élet születésének fészkei legyenek, olyan helyek, ahol szeretettel fogadják az új életet és a fogantatás pillanatától a természetes halálig tisztelik. (XVI. Benedek pápa)